

Euroopan unionin virallinen lehti

C 168

47. vuosikerta

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

26. kesäkuuta 2004

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I <i>Tiedonantoja</i>	
	Tuomioistuim	
	TUOMIOISTUIN	
2004/C 168/01	Asia C-138/04: Euroopan yhteisöjen komission 15.3.2004 Tanskan kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	1
2004/C 168/02	Asia C-179/04: Euroopan yhteisöjen komission 16.4.2004 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne	2
2004/C 168/03	Asia C-181/04: Symvoulio tis Epikrateiasin 3.3.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisu- suppyyntö asiassa ELMEKA N.E. vastaan Ypourgos Oikonomikon	2
2004/C 168/04	Asia C-188/04: Euroopan yhteisöjen komission 22.4.2004 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne ...	2
2004/C 168/05	Asia C-196/04: Special Commissionersin 29.4.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisu- suppyyntö asiassa Cadbury Schweppes plc ja Cadbury Schweppes Overseas Ltd vastaan the Commis- sioners of Inland Revenue	3
2004/C 168/06	Asia C-197/04: Euroopan yhteisöjen komission 30.4.2004 Saksan liittotasakuntaa vastaan nostama kanne	3
2004/C 168/07	Asia C-198/04: Euroopan yhteisöjen komission 4.5.2004 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne	4
2004/C 168/08	Asia C-205/04: Euroopan yhteisöjen komission 7.5.2004 Espanjan kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	4
	ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN	
2004/C 168/09	Tuomareiden määrääminen jaostoihin ja suuren jaoston kokoonpano	5
2004/C 168/10	Asia T-123/04: Cargo Partner AG:n 31.3.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne	6

FI

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2004/C 168/11	Asia T-129/04: Develey Holding GmbH & Co. Beteiligungs KG:n 1.4.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan nostama kanne	6
2004/C 168/12	Asia T-132/04: André Bonnet'n 2.4.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuinta vastaan nostama kanne	7
2004/C 168/13	Asia T-139/04: Kelvin William Stephensin 8.4.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	7
2004/C 168/14	Asia T-142/04: Cargill B.V:n 14.4.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	8
2004/C 168/15	Asia T-144/04: Télévision Française 1 SA:n 13.4.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	8
2004/C 168/16	Asia T-146/04: Koldo Gorostiaga Atxalandabason 20.4.2004 Euroopan parlamenttia vastaan nostama kanne	9
2004/C 168/17	Asia T-147/04: Brian M. Rossin 23.4.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne ...	9
2004/C 168/18	Asia T-149/04: Imre Cziganyn, Isabel Alvesin, Georgette Henningsenin ja Michel Lucasin 26.4.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	10
2004/C 168/19	Asia T-151/04: Bernard Nonat'n 16.4.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne ...	10
2004/C 168/20	Asia T-153/04: Ferriere Nord spa:n 23.4.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	11
2004/C 168/21	Asia T-154/04: Daniel Bauwensin 22.4.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	11
2004/C 168/22	Asia T-157/04: Joël De Bryn 22.4.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	12
2004/C 168/23	Asia T-160/04: Gerasimos Potamianoksen 26.4.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	12
2004/C 168/24	Asia T-161/04: Gregorio Valero Jordanan 26.4.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	12

II *Valmistavat säädökset*

.....

III *Tiedotteita*

2004/C 168/25	Tuomioistuimen viimeisin julkaisu <i>Euroopan unionin virallisessa lehdessä</i> EUVL C 156, 12.6.2004	14
---------------	--	----

I

(Tiedonantoja)

TUOMIOISTUIN

TUOMIOISTUIN

Euroopan yhteisöjen komission 15.3.2004 Tanskan kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-138/04)

(2004/C 168/01)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 15.3.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Tanskan kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat R. Lyal ja T. Fich, ja prosessiosoite on Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Tanskan kuningaskunta ei ole noudattanut EY 249 artiklan ja direktiivin 83/183/ETY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei myönnä henkilöille, jotka muuttavat pysyvän asuinpaikkansa lopullisesti Tanskaan, direktiivin 83/183/ETY 1 artiklan 1 kohdassa säädettyä vapautusta niin kutsutusta rekisteröintimaksusta, joka todellisuudessa vastaa kulutukseen kohdistuvaa veroa.
2. velvoittaa Tanskan kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Moottoriajoneuvojen rekisteröintimaksu kannetaan, kun ajoneuvo rekisteröidään ensimmäisen kerran Tanskassa, ja maksuvelvollisuus koskee näin ollen myös henkilöitä, jotka muuttaessaan pääasiallisen asuinpaikkansa ulkomailta Tanskaan tuovat lopullisesti maahan ajoneuvonsa Tanskassa käytettäviksi.

— Komission mukaan rekisteröintimaksu on täten ”luonnollisen henkilön henkilökohtaisen omaisuuden lopullisessa maahantuonnissa toisesta jäsenvaltiosta tavanomaisesti kannettava — muu kulutukseen kohdistuva vero”, josta jäsenvaltioiden on direktiivin 1 artiklan 1 kohdan nojalla myönnettävä verovapaus.

Rekisteröintimaksu on kiistatta ”kulutukseen kohdistuva vero”, sillä se määrätään kulutustavaralle, se lasketaan tavarán taloudellisen arvon perusteella ja se kannetaan vain yhden kerran.

Lisäksi on kiistatta kysymys maksusta, joka on ”luonnollisen henkilön henkilökohtaisen omaisuuden lopullisessa maahantuonnissa — tavanomaisesti kannettava” vero. Se, että maksu kannetaan vasta ajoneuvoa rekisteröitäessä, ei muuta asiaa, sillä rekisteröinti on edellytys sille, että ajoneuvoa voidaan käyttää Tanskan teillä. Muuttajan suorittamalla ajoneuvon maahantuonnilla ei voida olettaa olevan muuta tarkoitusta kuin ajoneuvon käyttäminen tässä tarkoituksessa.

— Komissio katsoo edelleen, että rekisteröintimaksua ei voida katsoa ”tämän omaisuuden käytöstä maan alueella kannettavaksi erityiseksi ja/tai kausiluonteiseksi maksuksi ja veroksi”, joka on direktiivin 1 artiklan 2 kohdan nojalla jätetty verovapauden ulkopuolelle.

Tämä poikkeus koskee vain maksuja, jotka koskevat nimenomaan kyseessä olevan omaisuuden käyttöä, sekä maksuja, jotka voidaan kantaa vastikkeena jostain sellaisesta, jolla on erityinen yhteys kyseessä olevan omaisuuden käyttöön.

Direktiivin 1 artiklan 2 kohdassa annetaan kolme esimerkkiä tällaisista maksuista, jotka voidaan jättää verovapauden ulkopuolelle, eli ”autojen rekisteröinnissä kannettavat maksut, tieliikennemaksut ja televisiolutvat”. Yhteistä näille esimerkeille on se, että eivät ole kulutukseen kohdistuvia veroja, vaan ne liittyvät tavarán jatkuvaan käyttöön tai niillä varmistetaan, että yhteiskunnalle korvataan kulut, jotka liittyvät kyseessä olevien tavaroiden käyttöön.

Viittausta autojen rekisteröinnissä kannettaviin maksuihin on komission mukaan näin ollen tulkittava siten, että se kattaa ainoastaan maksut, jotka koskevat nimenomaan ajoneuvon rekisteröintiä.

Tämä näkemys vahvistuu edelleen, kun tarkastellaan direktiivin 1 artiklan eri kieliversioita. Lukuun ottamatta saksan- ja tanskankielistä tekstiä, joissa molemmissa käytetään samaa ilmaisua 1 ja 2 kohdassa, eli ilmaisuja "Abgaben" ja "abgifter", kaikissa muissa kieliversioissa käytetään eri ilmaisuja 1 ja 2 kohdassa, eli ranskaksi ilmaisuja "taxes" ja "droits", englanniksi ilmaisuja "taxes" ja "fees" jne. Ilmaiset "droits" ja "fees" voivat selvästi viitata ainoastaan maksuihin, jotka maksetaan jonkin vastikkeena.

On täysin mahdotonta katsoa rekisteröintimaksu vastikkeeksi maksamiseksi, sillä kyseisen maksun suuruus lasketaan mootoriajoneuvon arvon perusteella, eli se on tällä hetkellä 105 % ajoneuvon arvonlisäverollisesta arvosta rekisteröintipäivänä 57 400 DKK:uun saakka (mikä vastaa 7 735 EUR) ja tämän ylittävältä osalta 180 %.

(¹) Luonnollisten henkilöiden henkilökohtaisen omaisuuden lopullisessa maahantuonnissa jäsenvaltiosta sovellettavista verovapauksista 28 päivänä maaliskuuta 1983 annettu neuvoston direktiivi.

Euroopan yhteisöjen komission 16.4.2004 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-179/04)

(2004/C 168/02)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 16.4.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Helleenien tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on kantajan oikeudellisen yksikön virkamies Georgios Savvos.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

— toteaa, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut neuvoston direktiivien 85/611/ETY, 92/49/ETY, 92/96/ETY ja 93/22/ETY muuttamisesta kolmansien maiden kanssa harjoitettavan tietojen vaihdon osalta 7 päivänä marraskuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/64/EY (¹) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja koska se ei ainakaan ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle

— velvoittaa Helleenien tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan jäsenvaltio ei voi sisäiseen tilaansa tai vaikeuksiinsa vetoamalla perustella sitä, ettei se ole noudattanut yhteisön oikeudessa säädettyjä velvoitteita ja määräaikoja.

(¹) EYVL L 290, 17.11.2000, s. 27.

Symvoulion Epikrateiasin 3.3.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa ELMEKA N.E. vastaan Ypourgos Oikonomikon

(Asia C-181/04)

(2004/C 168/03)

Symvoulion Epikrateias on pyytänyt 3.3.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 19.4.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa ELMEKA N.E. vastaan Ypourgos Oikonomikon seuraavaan kysymykseen:

- 1) Koskeeko jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (¹) 15 artiklan 4 kohdan a alakohta, johon tämän direktiivin 15 artiklan 5 kohdassa viitataan, sekä sellaisten avomeriliikenteeseen käytettävien alusten rahtausta, joilla kuljetetaan matkustajia korvausta vastaan, että sellaisten alusten rahtausta, joita käytetään kaupalliseen tai teolliseen toimintaan taikka kalastukseen, vai pelkästään avomeriliikenteeseen käytettävien alusten rahtausta, jolloin viimeksi mainitussa tapauksessa lain 1642/1986 22 §:n 1 momentin d alakohta on sellaisten alusten luokan osalta, joita rahtaus koskee, ulottuvuudeltaan laajempi kuin kyseinen direktiivin säännös?
- 2) Edellyttääkö vapauttaminen verosta edellä mainitun kuudennen direktiivin 15 artiklan 8 kohdan mukaan sitä, että palvelut on suoritettu laivanvarustajalle itselleen, vai myönnetäänkö vapautus myös, kun palvelut on suoritettu kolmannelle, asettamalla pelkästään se edellytys, että palvelujen suoritukset suoraan palvelevat saman artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen alusten — eli 4 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen alusten — välittömiä tarpeita?
- 3) Onko yhteisön oikeuden arvonlisäveroa koskevien sääntöjen ja periaatteiden mukaan sallittua — ja millä edellytyksin — määrätä menneeltä ajalta vero, kun verovelvollinen ei ole vyöryttänyt sitä kyseisenä ajankohtana sopimuskumppaninsa maksettavaksi ja kun se ei siten ole suorittanut valtiolle tätä veroa, koska se oli ollut veroviranomaisten toiminnan johdosta vakuuttunut siitä, ettei sen pitänyt vyöryttää kyseistä veroa?

(¹) EYVL L 145, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 22.4.2004 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-188/04)

(2004/C 168/04)

Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinnään K. Wiedner ja G. Bambara) on nostanut 22.4.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Italian tasavaltaa vastaan.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin:

- toteaa, että Italian tasavalta ei ole noudattanut julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/37/EY⁽¹⁾, ja erityisesti sen 3 artiklan 1 kohdan ja 11 artiklan 3, 6 ja 7 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska ANAS S.p.A. on antanut Pedemontana Veneta Ovest -nimisen moottoritien rakentamisen ja hallinnoinnin Società per l'autostrada Brescia-Verona-Padova p.s. -nimisen yhtiön toteutettavaksi suoraan 7.12.1999 tehdyllä sopimuksella, tarjouspyyntöä julkaisematta, ilman että tätä koskevat edellytykset olisivat täytyneet;
- velvoittaa Italian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio väittää, että kun ANAS S.p.A. on tehnyt hankintasopimuksen Pedemontana Veneta Ovest -nimisen moottoritien rakentamisesta ja hallinnoimisesta tarjouspyyntöä julkaisematta, se ei ole toiminut direktiivissä 93/37/ETY ja erityisesti sen 3 artiklan 1 kohdassa ja 11 artiklan 3, 6 ja 7 kohdassa säädetyn mukaisesti.

Direktiivin 3 artiklassa säädetään tiettyjen julkistamista koskevien yhteisön tasoisten säännösten soveltamisesta silloin, kun hankintaviranomaiset tekevät julkisia rakennusurakoita koskevia sopimuksia, jos sopimuksen arvo on yli 5 miljoonaa euroa. Direktiivin 11 artiklan 3 kohdassa säädetään erityisesti, että hankintaviranomaisten, jotka aikovat tehdä julkisia rakennusurakoita koskevan sopimuksen, on ilmoitettava tällaisesta aikomuksesta tarjouspyynnöllä, joka on saman artiklan 7 kohdan mukaan lähetettävä Euroopan yhteisöjen julkaisutoimistoon.

Ottaen huomioon, että Pedemontana Veneta Ovest -nimisen moottoritien rakentamista ja hallinnoimista koskevan sopimuksen arvo on noin 350 miljoonaa euroa, siitä olisi pitänyt ilmoittaa *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

⁽¹⁾ EYVL L 199, 9.8.1993, s. 54.

Special Commissionersin 29.4.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Cadbury Schweppes plc ja Cadbury Schweppes Overseas Ltd vastaan the Commissioners of Inland Revenue

(Asia C-196/04)

(2004/C 168/05)

Special Commissioners on pyytänyt 29.4.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 3.5.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Cadbury Schweppes plc ja Cadbury Schweppes

Overseas Ltd vastaan the Commissioners of Inland Revenue seuraavaan kysymykseen:

”Ovatko EY 43, EY 49 ja EY 56 artikla esteenä senkaltaiselle kansalliselle verolainsäädännölle, josta pääasiassa on kyse ja jonka mukaan kyseisessä jäsenvaltiossa asuva yhtiö voidaan tietyissä tapauksissa määrätä maksamaan veroa sellaisen tytäryhtiön tuloista, joka asuu toisessa jäsenvaltiossa ja johon sovelletaan alempaa verotuksen tasoa?”

Euroopan yhteisöjen komission 30.4.2004 Saksan liittotasakuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-197/04)

(2004/C 168/06)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 30.4.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Saksan liittotasakuntaa vastaan. Kantajan asiamiehinä on Kilian Gross. Prosessioite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin:

1. toteaa, että Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut muista valmistetun tupakan kulutukseen kohdistuvista veroista kuin liikevaihtoveroista annetun neuvoston direktiivin 95/59/EY 4⁽¹⁾ artiklan 1 kohdan b alakohdan ja savukkeiden verojen lähentämisestä 19 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/79/ETY⁽²⁾ 2 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se on soveltanut savukkeiksi käärittävän hienoksi leikatun tupakan verokantaa nimellä ”West Single Packs”- myytyihin tupakkakääröihin,
2. velvoittaa Saksan liittotasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komission käsityksen mukaan Saksan markkinoilla nimellä ”West Single Packs”- myytävien tupakkakääröjen osalla, jotka kuluttaja voi yksinkertaisen muun kuin teollisen käsittelyn avulla työntää erillään myytäviin savukeputkiin, joissa on suodatin, on kysymys neuvoston direktiivin 94/59/EY 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuista savukkeista, joita on täten verotettavana sellaisina.

Saksan säännöksillä rikotaan sen takia neuvoston direktiivin 95/59/EY 4 artiklan 1 kohtaa ja neuvoston direktiivin 92/79/ETY 2 artiklan 1 kohtaa, koska ”West Single Packsiin” sovelletaan savukkeiksi käärittävän hienoksi leikatun tupakan verokantaa.

⁽¹⁾ EYVL L 291, s. 40.

⁽²⁾ EYVL L 316, s. 8.

Euroopan yhteisöjen komission 4.5.2004 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-198/04)

(2004/C 168/07)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 4.5.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ranskan tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat M. Patakia ja H. Stovlbaek, ja prosessiosoite on Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuim

1. toteaa, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut direktiivien 89/48/ETY⁽¹⁾ ja 92/51/ETY⁽²⁾ sekä EY:n perustamissopimuksen mukaisia velvoitteitaan, koska se on pannut kyseiset direktiivit puutteellisesti täytäntöön matkaoppaan ammattin osalta
2. velvoittaa Ranskan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Matkaoppaan ammattiin sovellettavissa Ranskan säännöksissä ei säädetä direktiivien 89/48/ETY ja 92/51/ETY mukaisesta tutkintotodistusten tunnistamisesta.

⁽¹⁾ Vähintään kolmivuotisesta ammatillisesta korkeammasta koulutuksesta annettujen tutkintotodistusten tunnustamista koskevasta yleisestä järjestelmästä 21 päivänä joulukuuta 1988 annettu neuvoston direktiivi 89/48/ETY (EYVL L 19, 24.1.1989, s. 16).

⁽²⁾ Direktiiviä 89/48/ETY täydentävästä ammatillisen koulutuksen tunnustamista koskevasta toisesta yleisestä järjestelmästä 18 päivänä kesäkuuta 1992 annettu neuvoston direktiivi 92/51/ETY (EYVL L 209, 24.7.1992, s. 25).

Euroopan yhteisöjen komission 7.5.2004 Espanjan kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-205/04)

(2004/C 168/08)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 7.5.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Espanjan kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on G. Rozet, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuim

- toteaa, että Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut EY 39 artiklan ja työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15 päivänä lokakuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1612/68⁽¹⁾ 7 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut oikeussääntöjä, joissa todetaan nimenomaisesti, että Espanjan julkishallinnossa tunnustetaan taloudelliselta kannalta toisen jäsenvaltion julkishallinnon palveluksessa aikaisemmin suoritettu palvelusaika
- velvoittaa Espanjan kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan jäsenvaltiot veloitetaan EY 39 artiklassa sekä työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15 päivänä lokakuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1612/68 7 artiklassa ottamaan huomioon yhteisön kansalaisten toisen jäsenvaltion julkishallinnon palveluksessa saavuttama virkaikä ja työkokemus julkishallintonsa palvelukseen pääsyä, palkkaluokkaa ja virkaiän määrittämistä varten. Espanjan oikeusjärjestyksessä ei tällä hetkellä ole säädöksiä, joilla taattaisiin riittävällä oikeusvarmuudella toisen jäsenvaltion julkishallinnon palveluksessa aikaisemmin suoritettujen palvelusajan tunnustaminen taloudelliselta kannalta.

⁽¹⁾ EYVL L 257, 19.10.1968, s. 2.

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

Tuomareiden määrääminen jaostoihin ja suuren jaoston kokoonpano

(2004/C 168/09)

Tuomareiden Cremona, Czúcz, Wiszniewska-Białecka, Pelikánová, Šváby, Vadapalas, Jürimäe, Labucka ja Papasavvas virkaanastumisen sekä työjärjestyksen 10 artiklan 1 kohdan 21.4.2004 tehdyn muutoksen johdosta Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki 13.5.2004 pitämässään täysistunnossa seuraavan tuomareiden määräämistä jaostoihin koskevan sekä suuren jaoston kokoonpanoa koskevan päätöksen ja muutti samalla asiasta 21.4.2004 tekemänsä päätöksen kuulumaan seuraavasti:

Ajanjaksoksi 13.5.2004—31.8.2004

ensimmäinen jaosto 3 tuomarin kokoonpanossa:

Presidentti Vesterdorf, tuomarit Mengozzi, Martins Ribeiro, Labucka

laajennettu ensimmäinen jaosto 5 tuomarin kokoonpanossa:

Presidentti Vesterdorf, tuomarit Jaeger, Mengozzi, Martins Ribeiro, Dehousse, Labucka

toinen jaosto 3 tuomarin kokoonpanossa:

Jaoston puheenjohtaja Pirrung, tuomarit Meij, Forwood, Pelikánová, Papasavvas

laajennettu toinen jaosto 5 tuomarin kokoonpanossa:

Jaoston puheenjohtaja Pirrung, tuomarit Meij, Forwood, Pelikánová, Papasavvas

kolmas jaosto 3 tuomarin kokoonpanossa:

Jaoston puheenjohtaja Azizi, tuomarit Jaeger, Dehousse, Cremona, Czúcz

laajennettu kolmas jaosto 5 tuomarin kokoonpanossa:

Jaoston puheenjohtaja Azizi, tuomarit Jaeger, Dehousse, Cremona, Czúcz

neljäs jaosto 3 tuomarin kokoonpanossa:

Jaoston puheenjohtaja Legal, tuomarit Tiili, Vilaras, Wiszniewska-Białecka, Vadapalas

laajennettu neljäs jaosto 5 tuomarin kokoonpanossa:

Jaoston puheenjohtaja Legal, tuomarit Tiili, Vilaras, Wiszniewska-Białecka, Vadapalas

viides jaosto 3 tuomarin kokoonpanossa:

Jaoston puheenjohtaja Lindh, tuomarit García-Valdecasas, Cooke, Šváby, Jürimäe

laajennettu viides jaosto 5 tuomarin kokoonpanossa:

Jaoston puheenjohtaja Lindh, tuomarit García-Valdecasas, Cooke, Šváby, Jürimäe.

Mikäli jossain jaostossa on suurempi määrä tuomareita kuin siinä kokoonpanossa, jossa jaosto ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 10 artiklan 1 kohdan mukaan kokoontuu, jaoston puheenjohtaja nimeää työjärjestyksen 52 artiklan mukaisen alustavan kertomuksen esittämishetkellä, ottaen huomioon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 6 artiklassa mainitun järjestyksen, joka määräytyy jaostoon määrättyjen tuomareiden virkaiän perusteella, kuka tai ketkä tuomareista, esittelevää tuomaria lukuun ottamatta, ei osallistu asian ratkaisemiseen.

Ajanjaksolla 1.6.2004—31.8.2004 suuren jaoston muodostavat presidentti Vesterdorf, jaoston puheenjohtajat Lindh, Azizi, Pirrung ja Legal, sen laajennetun jaoston jäsenet, jotka olisivat ratkaisseet kyseessä olevan asian, jos asia olisi jaettu viiden tuomarin jaostoon, sekä neljä muuta tuomaria, jotka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti nimeää vuorotellen muiden jaostojen tuomareiden joukosta järjestyksessä, joka määräytyy ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 6 artiklan mukaisesti näiden tuomareiden virkaiän perusteella jaostossa.

Niissä asioissa, joissa kirjallinen käsittely on päättynyt ja suullisen käsittelyn istunto on pidetty tai sen päivä vahvistettu ennen 13.5.2004, suullinen käsittely, asian ratkaiseminen ja tuomion julistaminen tapahtuvat entisessä kokoonpanossa.

Cargo Partner AG:n 31.3.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne

(Asia T-123/04)

(2004/C 168/10)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Cargo Partner AG, Fischamend (Itävalta) on nostanut 31.3.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan. Kantajien edustaja on asianajaja M. Wolner.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- muuttaa riidanalaisista päätöksestä siten, että haettu tavaramerkki rekisteröidään,
- mahdollisesti palauttaa asian harmonisointivirastolle (tavarat ja mallit) ja
- joka tapauksessa määrää, että kantajalle on korvattava sen oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu tavaramerkki:	Sanamerkki CARGO PARTNER hakemusnumero 2697290,
Tavarat tai palvelut:	Luokkiin 36 (vakuutustoiminta) ja 39 (kuljetus; tavaroiden pakkaus ja varastointi; matkojen järjestäminen) kuuluvat tavarat ja palvelut)
Valituslautakunnassa riitautettu päätös:	Tutkijan päätös hylätä osittain rekisteröinti luokkaan 39 kuuluvia palveluita kuljetus, tavaroiden pakkaus ja varastointi, varten
Valituslautakunnan ratkaisu:	Valitus hylätään
Kanneperusteet:	Tavaramerkillä on erottamiskyky ja se on täten erottamiskykyinen.

Develey Holding GmbH & Co. Beteiligungs KG:n 1.4.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan nostama kanne

(Asia T-129/04)

(2004/C 168/11)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Develey Holding GmbH & Co. Beteiligungs KG, Unterhaching (Saksa), on nostanut 1.4.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat H. P. Kunz-Hallstein ja R. Kunz-Hallstein.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan 20.1.2004 tekemän päätöksen;
- velvoittaa vastaajana olevan viraston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu yhteisön tavaramerkki:	Kolmiulotteinen merkki, joka kuvaa muovipullon muotoa — hakemus nro 2579381.
Tavarat tai palvelut:	Luokkiin 29, 30 ja 32 kuuluvat tavarat (mm. tomaattisose, maito ja maitotuotteet, majoneesit, ketsuppi, hedelmäjuomat).
Päätös, josta on valitettu valituslautakuntaan:	Tutkijan päätös, jolla rekisteröinti on hylätty.
Valituslautakunnan päätös:	Valituksen hylkääminen.
Kanneperusteet:	Asetuksen (EY) N:o 40/94 ⁽¹⁾ 74 artiklan 1 kohdan ja 45 artiklan rikkominen, asetuksen (EY) N:o 40/94 73 artiklan rikkominen siten, että vastaajana oleva virasto ilmoittaa, että jäsenvaltioissa aiemmin tehdyt rekisteröinnit eivät sido sitä, ja asetuksen (EY) N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan rikkominen.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 20 päivänä joulukuuta 1993 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL L 11, s. 1)

André Bonnet'n 2.4.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuinta vastaan nostama kanne**(Asia T-132/04)**

(2004/C 168/12)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

André Bonnet, jonka kotipaikka on Saint Pierre de Vassols (Ranska), on nostanut 2.4.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen tuomioistuinta vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja Hervé de Lepineau ja prosessiosoite on Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa 11.2.2004 ja 4.3.2004 tehdyt päätökset sekä päätöksen, jolla toinen henkilö on nimitetty virkaan, johon kantaja olisi pitänyt nimittää;
- toteaa, että 4.2.2004 tapahtuneen palvelukseen ottamisen on astuttava kokonaan voimaan 1.3.2004 lukien;
- velvoittaa Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen maksamaan kantajalle 100 000 euroa henkisestä kärsimyksestä sekä 5 000 euroa kuukaudessa 1.3. lukien siihen saakka, kunnes kantaja tosiasiallisesti aloittaa tehtävien hoidon;
- toissijaisesti, mikäli ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päätös on sellainen, ettei kantajan tehtävien hoidon aloittaminen tule sen perusteella väistämättömäksi, velvoittaa Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen maksamaan kantajalle 260 000 euroa laillisine korkoineen tämän vaatimuksen esittämisestä lukien;
- joka tapauksessa velvoittaa Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on hakenut tuomion tarkastajan tointa Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin kabinetissa. Kantajan mukaan hänen hakemuksensa oli hyväksytty, mutta riitautettujen päätösten johdosta häntä ei ole nimitetty siihen.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa siihen, että kabinetin päälliköltä on puuttunut yhteisöjen tuomioistuimen lakimiesavustajien nimityksiä koskeva toimivalta. Kantaja vetoaa lisäksi menettelyn vastaavuuden periaatteen kaltaisten olennaisten menettelymääräysten rikkomiseen, perustelujen puuttumiseen ja puolustautumisoikeuksien loukkaamiseen.

Kantaja vetoaa myös saavutettujen oikeuksien loukkaamiseen, taannehtivuuskiellon periaatteeseen, oikeusvarmuuden periaatteen sekä yksityiselämän kunnioittamisen periaatteen ja poliittisen neutraalisuuden periaatteen loukkaamiseen. Lopuksi kantaja vetoaa harkintavallan väärinkäyttöön.

Kelvin William Stephensin 8.4.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne**(Asia T-139/04)**

(2004/C 168/13)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Kelvin William Stephens on nostanut 8.4.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja Nicolas Lhoest, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- Kumooa nimittävän viranomaisen 14.4.2003 tekemän päätöksen siltä osin kuin
 - siinä ei vahvistettu kantajan määrittämistä palkkaluokkaan A6 tasolle 3 hänen palvelukseen ottamisensa hetkellä
 - siinä ei muodostettu kantajan uraa uudelleen palkkaluokan osalta aikaistamalla hänen ylennyksiään palkkaluokkiin A5 ja A4
 - siinä rajoitettiin palkkaluokan uudelleenmäärittämistä koskevan päätöksen voimaantuloa siten, että sen rahalliset vaikutukset alkoivat 5.10.1995
- Kumooa nimittävän viranomaisen 15.1.2004 tekemän päätöksen, joka toimitettiin kantajalle 30.1.2004 ja jolla hylättiin kantajan valitus R/521/03
- Velvoittaa vastaajan maksamaan korvauksen, jonka suuruudeksi on väliaikaisesti vahvistettu 125 000 euroa, siinä tapauksessa, että vastaajalla ei olisi mahdollisuutta palauttaa kantajan uraa ennalleen
- Velvoittaa vastaajan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Tässä asiassa kantaja, joka hänen palvelukseen ottamisensa yhteydessä lokakuussa 1985 määritettiin palkkaluokkaan A7 tasolle 3, riitauttaa nimittävän viranomaisen päätöksen, jolla jätettiin tarkistamatta tämä palkkaluokkaan määrittäminen siten, että hänet määritettiin palkkaluokkaan A6 tasolle 1, eikä palkkaluokkaan A6 tasolle 3, jolla jätettiin muodostamatta kantajan ura uudelleen ja jolla rajoitettiin hänen palkkaluokkansa uudelleenmäärittämistä koskevan päätöksen voimaan-tuloa siten, että se tuli voimaan 5.10.1995.

Vaatumustensa tueksi kantaja vetoaa samoihin perusteisiin, kuin joihin on vedottu asiassa T-125/04, Rousseaux vastaan komissio.

Cargill B.V:n 14.4.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-142/04)

(2004/C 168/14)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Cargill B.V., kotipaikka Haag (Alankomaat), on nostanut 14.4.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat H. J. Bronkhorst ja J. F. van Nouhuys.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

I. kumoaa Euroopan yhteisöjen komission sille 5.1.2004 osoittaman päätöksen

II. velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja riitauttaa komission päätöksen, jonka mukaan tuontitullien peruuttaminen ei ollut lainmukaista tietyssä tapauksessa. Päätös tehtiin sen jälkeen, kun yhteisöjen tuomioistuin oli kumonnut komission päätöksen C/2000/485 lopullinen asiassa C-156/00, Alankomaiden kuningaskunta vastaan komissio. (1)

Kantaja on tuonut maissia yhteisöön sisäisessä jalostusmenetellessä. Maissi oli tarkoitus jalostaa glukoosiksi, joka oli sitten tarkoitus viedä yhteisöstä. Kantajalla oli tätä tarkoitusta varten tarvittavat luvat tasausmaksujärjestelmän soveltamiseksi. Komissio toteaa riidanalaisessa päätöksessä, ettei yhteisöstä vietyä glukoosia ollut saatu kokonaan maissista vaan myös yhteisön markkinoilta peräisin olevasta vehnästä. Alankomaiden viranomaiset perivät näin ollen maksamatta jääneet tuontitullit. Riidanalaisessa päätöksessä komissio hylkäsi vaatimuksen kyseisen tullivelan peruuttamisesta.

Kantaja väittää kanteensa tueksi ensinnäkin, että sen puolustautumisoikeuksia on rikottu. Kantaja vetoaa tältä osin erityisesti siihen, ettei sitä ole kuultu ja ettei sille ole annettu oikeutta tutustua asiakirja-aineistoon.

Kantaja väittää lisäksi, että tuonti- tai vientitullien palauttamisesta tai peruuttamisesta annettua asetusta N:o 1430/79 (2), yhteisön tullikoodeksista annetun asetuksen N:o 2913/92 (3) 239 artiklaa ja tietyistä asetuksen N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä annetun asetuksen N:o 2454/93 (4) 905–909 artiklaa on rikottu. Kantaja vetoaa myös siihen, että EY 253 artiklan mukaista perusteluvollisuutta on jätetty noudattamatta.

Kantaja väittää, että komissio on tehnyt virheen katsoessaan, että kantaja oli syyllistynyt ilmeiseen huolimattomuuteen sisäistä jalostusta koskevien lupaedlytysten täyttämisen suhteen. Kantajan mukaan vientiin tarkoitettulla glukoosilla, joka on valmistettu vehnästä ja maissista, oli samat ominaisuudet kuin yksinomaan maissista valmistetulla glukoosilla. Kantaja toteaa lisäksi, että molemmat tuotteet kuuluvat samaan CN-koodiin. Kantaja väittää, että ainoa moite, joka sen osalta voidaan esittää, on se, että kantaja vei osan glukoosista sen jälkeen, kun luvassa asetettu kuuden kuukauden määräaika oli päättynyt.

Kantaja väittää vielä lopuksi, että suhteellisuusperiaatetta on loukattu.

(1) Asia C-156/00, Alankomaat v. komissio, tuomio 13.3.2003 (Kok. 2003, s. I-2527).

(2) Tuonti- tai vientitullien palauttamisesta tai peruuttamisesta 2 päivänä heinäkuuta 1979 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1430/79 (EYVL L 175, s. 1).

(3) Yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1).

(4) Tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annettu komission asetus (ETY) N:o 2454/93 (EYVL 1993, L 253, s. 1).

Télévision Française 1 SA:n 13.4.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-144/04)

(2004/C 168/15)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Télévision Française 1 SA, Kotipaikka Boulogne (Ranska), on nostanut 13.4.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Jean-Paul Hordies, possessioite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa valtioneuvoja, jotka Ranska on vuosina 1988-1994 toteuttanut "France 2:n" ja "France 3:n" hyväksi, 10.12.2003 tehdyn komission päätöksen K (2003) 4497 lopull. sikäli, kun siinä todetaan, että kyseiset tuet soveltuvat EY 86 artiklan 2 kohdan mukaisesti yhteismarkkinoille;
- velvoittaa Euroopan yhteisöjen komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajan tekemän kantelun perusteella komissio on päättänyt aloittaa ranskalaisten "France 2" ja "France 3" televisiokanavien vuosina 1988-1994 saamien investointitukien ja pääomasijoitusten osalta EY 88 artiklan 2 kohdassa määrätyn muodollisen tutkintamenettelyn. Riidanalaisella päätöksellä komissio on päättänyt, että kyseessä olevia toimenpiteitä on pidettävä EY 87 artiklassa tarkoitettuina valtiontukina, mutta todennut niiden olevan EY 86 artiklan 2 kohdan mukaisesti yhteismarkkinoille soveltuvia.

Ensimmäisellä kanneperusteellaan kantaja väittää, että riidanalaisen päätöksen perustelut ovat virheelliset ja sillä rikotaan EY 86 artiklan 2 kohtaa ja valtiontukia koskevia säännöksiä. Kantaja riitauttaa komission johtopäätöksen, jonka mukaan kyseisten kahden televisiokanavan päämäärät vastaisivat EY 86 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja yleisiin etuihin liittyviä palveluja, huomauttaen, että sen omat päämäärät ovat lähestulkoon samat, eikä niitä silti pidetä yleiseen etuun liittyvinä. Kantaja asettaa kyseenalaiseksi myös komission riidanalaisessa päätöksessä esittämän taloudellisen analyysin kyseisistä tuista.

Toisessa kanneperusteessaan kantaja väittää, että komissio on tulkinnut virheellisesti direktiiviä 80/723⁽¹⁾ päättäessään, että mainittua direktiiviä ei sovelleta julkisten kanavien radiolähetystoimintaan ennen vuotta 2000. Samalla perusteella kantaja väittää, että asiassa on tulkittu virheellisesti EY:n perustamissopimuksen liitteenä olevaa pöytäkirjaa jäsenvaltioiden julkisesta yleisradiotoiminnasta.

(¹) Jäsenvaltioiden ja julkisten yritysten välisten taloudellisten suhteiden avoimuudesta 25 päivänä kesäkuuta 1980 annettu komission direktiivi 80/723/ETY (EYVL L 195, 29.7.1980, s. 35—37).

Koldo Gorostiaga Atxalandabason 20.4.2004 Euroopan parlamenttia vastaan nostama kanne

(Asia T-146/04)

(2004/C 168/16)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Koldo Gorostiaga Atxalandabaso, kotipaikka Saint Pierre d'Irube (Ranska), on nostanut 20.4.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan parlamenttia vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja Didier Rouget.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa Euroopan parlamentin 24.2.2004 tekemän päätöksen, jonka nojallaryhdytään tekemään pidätyksiä kantajalle maksettavista korvauksista, kunneshänen velkansa parlamentille on tullut suoritettua;
- velvoittaa vastaajan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluisistaan sekä korvaamaan kantajalle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Riidanalaisessa päätöksessä Euroopan parlamentti katsoi, että johtuen eri korvausten käyttöä koskevien tositteiden puuttumisesta, kantaja, parlamentin jäsen, oli sille velkaa 118 360,18 euron suuruisen summan, ja se ryhtyi siten tekemään pidätyksiä hänelle maksettavista korvauksista.

Kantaja riitauttaa päätöksen vedoten siihen, että parlamentti on toiminut Euroopan parlamentin jäsenen kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen vastaisesti muun muassa siten, että päätöksen on tehnyt parlamentin pääsihteeri, eikä parlamentin puhemies, kuten kyseisten sääntöjen 27 artiklassa edellytetään. Kantaja väittää lisäksi, että riidanalainen päätös loukkaa objektiivisuuden, puolueettomuuden, yhdenvertaisuuden ja syrjintäkiellon periaatteita sekä kontradiktorista periaatetta ja puolustautumisoikeuksia koskevaa periaatetta. Hän väittää myös, että riidanalaisen päätöksen perustelut ovat puutteelliset ja että päätös merkitsee harkintavallan väärinkäyttöä ja se on tehty yksinomaan poliittisten tarkoitusten saavuttamiseksi. Kantaja vetoaa lopuksi siihen, että parlamentti on tehnyt ilmeisen arviointivirheen.

Brian M. Rossin 23.4.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-147/04)

(2004/C 168/17)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Brian M. Ross, kotipaikka Morpeth (Yhdistynyt kuningaskunta), on nostanut 23.4.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Eric Boigelot.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa 31.3.2003 tehdyn päätöksen, jolla hyväksytään lopullisesti arviointikertomus kantajan urakehityksestä arviointikaudelta 2001–2002
- kumoaa kyseisen kertomuksen
- kumoaa implisiittisen hylkäyspäätöksen kantajan 24.9.2003 tekemään hallinnolliseen valitukseen oikaisuvaatimukseen (R/562/03), jolla pyrittiin päätöksen 31.3.2003 kumoamiseen
- velvoittaa vastaajan maksamaan kantajalle vahingonkorvauksena henkisestä kärsimyksestä kohtuulliseksi arvioitua 10 000 euroa sillä varauksella, että määrä lisääntyy tai vähentyy oikeudenkäynnin aikana
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa henkilöstösääntöjen 25 artiklan 2 alakohdan, 26 ja 43 artiklan sekä 43 artiklan soveltamiseen liittyvien yleisten täytäntöönpanosääntöjen, sellaisena kuin komission on ne hyväksynyt 26.4.2002, rikkomiseen. Lisäksi hän vetoaa harkintavallan väärinkäyttöön, yleisten oikeusperiaatteiden, kuten puolustautumisoikeuksien noudattamisen, hyvän hallinnon ja tasavertaisen kohtelun periaatteen, rikkomiseen sekä ilmeiseen arviointivirheeseen.

Imre Czigany, Isabel Alvesin, Georgette Henningsenin ja Michel Lucasin 26.4.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-149/04)

(2004/C 168/18)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Imre Czigany, kotipaikka Rhode St. Genèse (Belgia), Isabel Alves, kotipaikka Luxemburg, Georgette Henningsen, kotipaikka Bryssel ja Michel Lucas, kotipaikka Bryssel, ovat nostaneet 26.4.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien edustajat ovat asianajajat Gilles Bounéou ja Frédéric Frabetti, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa ajanjaksoa 2001—2002 koskevan arvioinnin kantajien osalta
- toissijaisesti kumoaa kantajien urakehitystä koskevan kertomuksen (REC/CDR) ajanjaksolta 1.7.2001—31.12.2002

- ratkaisee asian oikeudenkäyntikuluja ja palkkioita koskevilta osin ja velvoittaa Euroopan yhteisöjen komission korvaamaan ne.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asioissa T-43/04 ja T-47/04.

Bernard Nonat'n 16.4.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-151/04)

(2004/C 168/19)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Bernard Nonat, jonka kotipaikka on Bryssel, on nostanut 16.4.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajat ovat asianajajat Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis ja Etienne Marchal ja prosessiosoite on Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa kantajan urakehitystä ajalla 1.7.—31.12.2002 koskevan kertomuksen lopullista vahvistamista koskevan päätöksen;
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tämän asian kantaja riitauttaa urakehitystään koskevan kertomuksen, joka on vahvistettu ajalle 1.7.—31.12.2002.

Väitteidensä tueksi kantaja tähdentää seuraavia seikkoja:

- perusteluvollisuuden rikkomista;
- henkilöstösääntöjen 43 artiklan sekä arviointikautena 2001—2002 sovellettavien siirtymätoimenpiteiden rikkomista;
- henkilöstösääntöjen 43 artiklan yleisten täytäntöönpanosääntöjen 5 artiklan viidennen kohdan c alakohdan rikkomista;
- ilmeistä arviointivirhettä;
- yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatteen rikkomista;
- kommenttien ja annettujen arvosanojen ristiriitaisuutta.

Ferriere Nord spa:n 23.4.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne**(Asia T-153/04)**

(2004/C 168/20)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Ferriere Nord spa on nostanut 23.4.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Wilma Viscardini ja Gabriele Donà.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa EY:n perustamissopimuksen 230 artiklan nojalla seuraavat Euroopan yhteisöjen komission päätökset: kirjattuna kirjeenä lähetetty, 5.2.2004 tehty päätös BUDG/C-5/DS (D2004) / 51138, joka kantaja sai 13.2.2004, ja telekopiona lähetetty päätös BUDG/C-05/DS (D2004) 53883, joka kantaja sai 13.4.2004, ja joilla Ferriere Nordia kehoitettiin menettelyyn IV/31.553 — betoniteräsverkot — liittyen maksamaan vastaavasti 564 402,26 euroa ja 341 932,32 euroa

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja väittää vaatimustensa tueksi, että edellä mainitut päätökset, joilla on pantu täytäntöön 2.8.1989 tehty komission päätös (jolla kantaja velvoitettiin maksamaan 320 000 euron suuruinen sakko EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohdan rikkomisesta), ovat lainvastaisia, sillä vaatimukset ovat vanhentumisajoista liikennettä ja kilpailua koskeviin Euroopan talousyhteisön sääntöihin liittyvissä menettelyissä ja niiden nojalla määrättyjen seuraamusten täytäntöönpanossa annetun neuvoston asetuksen 2988/74 4 artiklan nojalla vanhentuneet⁽¹⁾. Erityisesti:

- 2.8.1989 tehty komission päätös on tullut lopulliseksi 17.7.1997 annetun yhteisön tuomioistuimen tuomion takia ja näin ollen tuosta ajankohdasta on alkanut kulua asetuksen 2988/74 4 artiklassa säädetty viiden vuoden pituinen vanhentumisaika
- tämän vanhentumisajan kulumisen on keskeyttänyt 11.9.1997 päivätty komission kirje, joka annettiin kantajalle tiedoksi 18.9.1997, ja tästä on alkanut uusi viiden vuoden pituinen vanhentumisaika (asetuksen 2988/74 5 artiklan mukaisesti)
- komission olisi näin ollen pitänyt panna sakkopäätös täytäntöön 11.9.2002 mennessä, tai viimeistään 18.9.2002 mennessä
- riidanalaiset päätökset on sitä vastoin tehty 5.2.2004 (kantaja vastaanotti 13.2.2004) ja 13.4.2004 (kantaja vastaanotti telekopiosanomana 13.4.2004)

— komission oikeus ryhtyä 2.8.1989 tekemänsä päätöksen pakkotäytäntöönpanoon on siis vanhentunut.

(¹) EYVL L 319, 29.11.1974, s. 1.

Daniel Bauwensin 22.4.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne**(Asia T-154/04)**

(2004/C 168/21)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Daniel Bauwens, Bryssel, on nostanut 22.4.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajaja Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis ja Etienne Marchal, Luxembourg

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa päätöksen päättää kantajan urakehitysarviointimenettely ajanjaksolta 1.7.2001—31.12.2002 ja hylätä tämän pyyntö asian saattamisesta arviointisekakomitean käsiteltäväksi,
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja pyysi, että häntä koskeva urakehitysarviointinsa, sellaisena kuin arvioinnin vahvistava henkilö on sen vahvistanut, saatetaan arviointisekakomitean käsiteltäväksi. Pyyntö katsottiin liian myöhään tehdyksi, sillä se esitettiin vastaajan henkilöstösääntöjen 43 ja 45 artiklan täytäntöönpanosta antamien yleisten säännösten 7 artiklassa määrätyn 5 työpäivän pituisen määräajan jälkeen.

Kantaja riitauttaa päätöksen hylätä hänen pyyntönsä ja laatia lopullinen arviointi todeten, että 5 työpäivän määräaika olisi yleisten säännösten 7 artiklaa koskevan huomautuksen takia pitänyt lykätä sillä perusteella, että kantaja oli lomalla sen kahden viikon ajanjakson ajan, joka alkoi päivää ennen kuin arvioinnin vahvistaja vahvisti arvioinnin muodollisesti. Kantaja vetoaa samassa yhteydessä myös ilmeiseen arviointivirheeseen, hyvän hallintotavan periaatteen, hyvän hallintokäytännön ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteiden loukkaamiseen.

Joël De Bryn 22.4.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne**(Asia T-157/04)**

(2004/C 168/22)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Joël De Bryn, kotipaikka Woluwe-St-Lambert (Belgia), on nostonut 22.4.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis ja Etienne Marchal, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa päätöksen, jolla vahvistettiin kantajan urakehitystä ajalla 1.7.–21.12.2002 koskeva kertomus;
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa ensinnäkin siihen seikkaan, että hänen arviointikertomuksen on laatinut arvioija, joka on virkaasteeltaan samalla tasolla kuin hän itse ja joka kilpailee hänen kanssaan ylennyksestä. Kantajan mukaan tämä aiheuttaa eturistiriidan arvioijalle. Viimeksi mainittu ei ole tehnyt asiasta ilmoitusta nimittävälle viranomaiselle, mikä merkitsee henkilöstösääntöjen 14 artiklan rikkomista.

Kantaja tuo esiin ristiriidan kiistanalaisen kertomuksen ja saamiensa arvosanojen välillä. Hän vetoaa myös siihen, että perusteluvollisuutta ja puolustautumisoikeutta on rikottu arvioinnin lopullisen hyväksyjän sen huomautuksen osalta, joka liittyy siihen, että kantajan väitetään laiminlyöneen tavallisen työajan noudattamisen.

Gerasimos Potamianoksen 26.4.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne**(Asia T-160/04)**

(2004/C 168/23)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Gerasimos Potamianos, jonka kotipaikka on Grimbergen (Belgia), on nostonut 26.4.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajat ovat asianajajat Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis ja Etienne Marchal ja prosessiosoite on Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa viranomaisen, jolla on toimivalta tehdä palvelussopimuksia, päätöksen olla uudistamatta kantajan palvelussopimusta väliaikaisena toimihenkilönä;
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Kantaja riitauttaa viranomaisen, jolla on toimivalta tehdä palvelussopimuksia, päätöksen kieltäytyä uudistamasta kantajan palvelussopimusta väliaikaisena toimihenkilönä.

Tässä suhteessa täsmennetään, että riitautettu päätös perustuu yksinomaan tutkimuspääosaston voimassa olevaan väliaikaisen henkilökunnan käyttöä rajoittavaan toimintalinjaan, jonka seurauksena palvelukseen ei oteta toimihenkilöitä, joiden virkaikä komission palveluksessa on yli kuusi vuotta, joka on enemmän kuin muiden, kilpailuun hyväksytyjen toimihenkilöiden virkaikä.

Kantajan mukaan tämä rajoitus on muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 12 artiklan 1 kohdan, jossa kaiken palvelukseen ottamisen tavoitteeksi asetetaan sen varmistaminen, että toimielin saa palvelukseensa mahdollisimman päteviä, tehokkaita ja ehdottoman luotettavia henkilöitä. Rajoitus on kantajan mukaan myös hallintopääosaston sellaisen päätöksen vastainen, jossa mahdollistetaan lyhytaikaisen 2b (toimintabudjetti) — tai 2d (tutkimusbudjetti) — ryhmään kuuluvien väliaikaisten toimihenkilöiden sopimusten pidentämisen 30.4.2004 saakka.

Väitteidensä tueksi kantaja korostaa, että syrjintäkiellon periaatetta on loukattu ja että tässä tapauksessa kyse on harkintavallan väärinkäytöstä.

Gregorio Valero Jordanan 26.4.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne**(Asia T-161/04)**

(2004/C 168/24)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Gregorio Valero Jordana, kotipaikka Bryssel, on nostonut 26.4.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja Massimo Merola.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- Kumooa 10.2.2004 tehdyn päätöksen, jolla Euroopan komissio eväsi kantajalta oikeuden saada tutustua avoimen kilpailun A7/A6 KOM/A/637 varallaololuetteloon ja 5.10.1995 alkaen tehtyihin, palkkaluokkaan A6 nimitettyjen virkamiesten nimittämistä koskeviin yksittäispäätöksiin
- Velvoittaa Euroopan yhteisöjen komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Tämän asian kantaja riitauttaa vastaajan tekemän päätöksen, jolla kantajalta evättiin mahdollisuus tutustua avoimen kilpailun A7/A6 KOM/A/637 varallaololuetteloon ja 5.10.1995 alkaen tehtyihin, palkkaluokkaan A6 nimitettyjen virkamiesten nimittämistä koskeviin yksittäispäätöksiin.

Kantaja vetoaa vaatimustensa tueksi ensimmäiseksi siihen, että Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30 päivänä toukokuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001 ⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan b kohdassa säädettyyn

poikkeukseen on viitattu virheellisellä tavalla. Tässä poikkeuksessa viitataan yksityiselämän ja yksilön koskemattomuuden suojaan, erityisesti yhteisön lainsäädännön mukaiseen henkilötietojen suojaan. Tältä osin kantaja toteaa, että pyydettyjen asiakirjojen luovuttamista ei voida pitää vahingollisena niissä mainittujen henkilöiden yksityiselämälle, ja että julkisen elimen palveluksessa toimivan virkamiehen ominaisuus ei kuulu yksityiselämän piiriin.

Toisaalta ja sillä perusteella, että yhteisöjen virkamiesten nimittämistä koskevat yksittäispäätökset ovat julkisia, on katsottava, että yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001 ⁽²⁾ 5 artiklan b kohtaa on myös rikottu.

Kantaja vetoaa myös siihen, että perusteluvelvollisuutta on laiminlyöty ja että hyvän hallinnon periaatetta on loukattu.

⁽¹⁾ EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43.

⁽²⁾ EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1.

III

(Tiedotteita)

(2004/C 168/25)

Tuomioistuimen viimeisin julkaisu Euroopan unionin virallisessa lehdessä

EUVL C 156, 12.6.2004

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 146, 29.5.2004

EUVL C 106, 30.4.2004

EUVL C 94, 17.4.2004

EUVL C 85, 3.4.2004

EUVL C 71, 20.3.2004

EUVL C 59, 6.3.2004

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
